

ПРОТОКОЛ

№ 447

гр. Пазарджик, 27.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело № 20235220101305 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За ищеца „Агенция за контрол на просрочени задължения АД“, редовно призован не се явява представител.

Съдът докладва постъпилата молба от ищцовото дружество, чрез процесуалния му представител юрк. Т., с вх. № 4968/26.02.2024 г., с която заявява, че поради служебна ангажираност е в невъзможност да се яви в съдебно заседание и моли делото да се разгледа в негово отсъствие. Поддържа исковата молба и моли да се приемат писмените доказателства. Моли да се даде ход на делото, ако са налице процесуалните предпоставки за това. Сочи, че при направена справка в деловодството на съда установила, че вещото лице не е представило в срок експертиза, поради което моли делото да се отложи за друга дата и час като му се даде възможност да изготви заключението си. С оглед процесуалното поведение на ответника и евентуални оспорвания в съдебното заседание, моли да му бъде предоставена възможност във връзка с тях да ангажира допълнителни доказателства. Във връзка с отговора на исковата молба и разпределението на доказателствената тежест е изложил становище. В случай, че съдът приеме делото за изяснено от фактическа и правна страна да го обяви за решаване. Искането към съда е да постанови решение, с което да приеме за установено, че И. М. А., дължи на "Агенция за контрол на просрочени задължения" АД сума в размер на 1422.83 лв., представляваща главница; сумата 383.70 лева представляваща договорна лихва начислена за периода от 23.03.2020 г. до 17.05.2021 г.; сумата 316.65

лева лихва за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, от 18.05.2021 г. - начислена за периода от датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 16.12.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми. Претендират се разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело и по заповедното производство, съобразно представения списък чл. 80 от ГПК. В случай, че ответниците претендират адвокатско възнаграждение в по-голям размер от предвидения с Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, прави възражение за прекомерност и моли то да бъде намалено до минимума съгласно посочената наредба. В случай, че ищцовото дружество бъде осъдено да заплати разноски за адвокатско възнаграждение, присъдени в полза на другата страна, на основание чл. 127 ал. 4 от ГПК, моли ответникът и процесуалният му представител да бъдат задължени да предоставят информация относно притежавана от всеки от тях банкова сметка, като в случай че откажат или не предоставят тази информация, моли да бъдат уведомени, че дружество „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД като институция по чл. 56а, ал. 3 от ЗКИ с електронен достъп до Регистъра на банковите сметки и сейфове, воден при БНБ и поради наличие на обоснован легитимен интерес, ще се снабди с исканата информация чрез справка в този Регистър. Получената информация от Регистъра на банковите сметки и сейфове ще се използва от „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД единствено с цел изпълнение на задължения по влязло в сила съдебно решение и възстановяване на суми, които в резултат на съдебното решение се явяват платени от клиента без основание, както и за заплащане на дължими разноски и адвокатски хонорари. На основание чл. 38. ал. 2. вр. чл. 50, ал. 5 от ГПК /изм. считано от 30.06.2021 г./, моли всички съобщения, адресирани до „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД в качеството ѝ на страна по настоящото гражданско производство, да бъдат връчвани чрез Системата за сигурно електронно връчване към Държавна агенция „Електронно управление“ по профила на дружеството. Моли протоколът от съдебното заседание да бъде изпратен на ел. адрес: legal@debtagency.bg. Към молбата е приложено юрисконсултско пълномощно на юриста подал молбата, както и списък с разноски.

Ответникът И. М. А. не се явява. Не се явява и назначеният му от съда особен представител адв. Т., редовно призована.

Съдът докладва постъпилата молба-становище от адв. Т., с вх. № 5067/26.02.2024 г., с която е изразено становище по хода на делото. Не възразява по доклада на делото, който ще бъде изготвен. Няма въпроси към вещото лице. Да се приеме изготвеното от него заключение. Няма други доказателствени искания и моли да се приключи делото. В случай, че съдът приеме делото за изяснено от фактическа и правна страна и го обяви за решаване, то моли да се постанови решение, с което съдът да приеме исковете за неоснователни по размер, като съобрази съображенията й изложени в отговора на исковата молба и приетото като доказателство по делото заключение на СИЕ.

Явява се вещото лице М. Л..

Съдът счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото, тъй като страните са редовно призовани. Затова и на основание чл. 142, ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:

С исковата молба е предявен установителен иск с правно основание чл.415 ал.1 от ГПК.

В подадената искова молба се твърди, че ищцовото дружество е подало Заявление по чл. 410 ГПК, въз основа на което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение. Същата е връчена на И. М. А. при условията на чл. 47. ал. 5 от ГПК, в резултат на което и съгласно чл. 415. ал. 1, т. 2 от ГПК. за „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД възниква правен интерес от завеждане на установителен иск за вземанията на дружеството срещу него.

Твърди се, че обстоятелството, въз основа на което е издадена заповед за изпълнение, е подписан Договор за паричен заем № 5592454 от 22 февруари 2020 г. между „Вива Кредит“ ООД като Заемодател и И. М. А. като Заемател. сключен при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския

кредит. С подписването на договора за паричен заем, Заемателят удостоверява, че е получила Стандартен европейски формуляр, посочващ индивидуалните условия по паричния заем.

Твърди се, че основанието, на което Заявлението и настоящата искова молба се подават от името на доверителя ми, е сключен Рамков договор за прехвърляне на парични задължения (цесия) от 01.12.2016 г. на основание чл. 99 от ЗЗД и Приложение № 1 към него от 01 март 2021 г. г. между „Вива Кредит“ ООД, ЕИК 201995287 и „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД, ЕИК 202527341, по силата на който вземането е прехвърлено в полза на „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД (правоприемник на което е „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД, ЕИК: 207172780, считано от 25.11.2022 г.), изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности.

Твърди се, че Заемодателят се е задължил да предостави на ответника сума в размер на 1500 лева под формата на паричен заем. С подписването на договора, И. М. А. удостоверява, че е получил от Заемодателя заемната сума от 1500 лева, като договорът има силата на разписка за предадена, съответно получена сума. Заемателят се е задължил да ползва и върне заемната сума, съгласно условията на сключения договор, като заплати сума в размер на 1934.10 лева, ведно с договорната лихва на 15 месечни погасителни вноски, всяка в размер на 202.40 лв. (включваща първоначална главница и договорна лихва и такса за експресно разглеждане). Следва да се има предвид следното - ако Заемателят не изпълни задължението си за заплащане на дължимите погасителни вноски. Заемодателят има право да предприеме всички позволени от закона действия, за да събере своето вземане, което от своя страна може да доведе до значително повишаване на размера на дължимите суми от Заемателя. В настоящия договор страните се съгласяват, че със сключването на същия ще се рефинансира текущият заем на ответника по Договор за паричен заем № 5532458 в размер на 874.67 лева. Страните са направили изрично изявление за прихващане на насрещни изискуеми задължения, като в случая процесният договор има сила на разписка. След извършеното прихващане задължението на Заемателя се погасява изцяло, а Заемодателят му изплаща остатъка от заемната сума по договор

Твърди се, че по договора за паричен заем. И. М. А. е извършвал

плащания в общ размер на 250 лв., като към настоящия момент дължимата главница е в размер на 1422.83 лв.

Твърди се, че за ползването на предоставената заемна сума по сключения Договор за паричен заем № 5592454 от 22 февруари 2020 г. между страните, ответникът дължи договорна лихва в размер, посочен в договора. В настоящия случай начислената договорна лихва е в размер на 383.70 лева за периода от 23 март 2020 г. - датата на първата вноска до 17 май 2021 г. - датата на настъпване на падежа на договора.

Твърди се, че ответникът е трябвало да изплати целия заем на 17 май 2021 г. - последната падежна дата, като от тогава до подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист, както и на настоящата искова молба, сроковете по всички падежи на тези остатъчни вноски са отдавна изтекли, а ответникът по делото продължава ВИНОВНО да не изпълнява задълженията си, поради което същият дължи и обезщетение за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, в размер на 316.65 лева от 18 май 2021 г. - датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 16 декември 2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми.

Искането към съда е да постанови решение, с което да признае за установено, че „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД (правоприемник на „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД) има следните вземания срещу И. М. А.: 1422.83 лева главница; 383.70 лева за периода от 23 март 2020 г. до 17 май 2021 г.; 316.65 лева лихва за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, от 18 май 2021 г. - датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 16 декември 2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми, както и да осъди И. М. А. да заплати на ищеца направените съдебни разноски и възнаграждение за процесуално представителство на основание чл.78 ал. 8 от ГПК в общ размер на 350.00 лв., от които - 50.00 лв. по чл. 13 т. 2 от НЗПП за подготовка на документи за завеждане на дело и 300.00 лв. по чл. 25 от НЗПП.

В случай че дружеството ищец бъде осъдено да заплати разноски за

адвокатско възнаграждение, присъдени в полза на ответника, на основание чл. 127 ал. 4 от ГПК се моли да бъдат задължени ответникът и упълномощения по делото адвокат да предоставят информация относно притежавана от всеки от тях банкова сметка /IBAN.BIC/, като в случай че откажат предоставянето на тази информация, моля да бъдат уведомени, че дружество „Агенция за контрол на просрочени задължения" АД като институция по чл. 56а. ал. 3 от ЗКИ с електронен достъп до Регистъра на банковите сметки и сейфове, воден при БНБ и поради наличие на обоснован легитимен интерес, ще се снабди с исканата информация чрез справка в този Регистър. Заявява се, че получената информация от Регистъра на банковите сметки и сейфове ще се използва от „Агенция за контрол на просрочени задължения" АД единствено с цел изпълнение на задължения по влязло в сила съдебно решение и възстановяване на суми, които в резултат на съдебното решение се явяват платени от клиента без основание, както и за заплащане на дължими разноски и адвокатски хонорари.

Предоставена е банковата сметка на ищцовото дружество.

На основание чл. 238, ал. 2 ГПК, се моли съдът, в случай че не се яви процесуалния представител на ищеца в първото по делото насрочено открито съдебно заседание, делото да се разгледа в негово отсъствие. В случай че ответникът оспори настоящият иск, се моли да им бъде дадена възможност да ангажират допълнителни доказателства и изразят становище.

Направено е искане за постановяване на неприсъствено решение, в случай, че са налице условията за това.

В случай, че ответникът представи списък с разноски по реда на чл. 80 от ГПК по-висок от законоустановеният минимум, се прави възражение за прекомерност, съответно да се редуцират присъдените разноски в полза на ответната страна до законоустановеният минимален размер.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства. Направени са доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника чрез назначения му особен представител, с който заявява, че предявеният иск е допустим, но е неоснователен.

Твърди се, че длъжникът И. А. е подал в преклузивния срок възражение срещу издадената заповед за изпълнение на основание чл. 411 ал.3 от ГПК по

ч.гр.д. № 9/2023г. на ПРС. Ищецът „Агенция за контрол на просрочени задължения " ООД , /чийто правопреемник в хода на процеса е „Агенция за контрол на просрочени задължения“ АД/ в качеството си на заявител по същото това ч.гр.д. е подал също в срок иск за установяване на съществуването на вземането и е упражнил своевременно правата си. поради което иска се явява допустим.

Твърди се, че в настоящето производство е безспорно, че на 22.02.2020г. между „Вива Кредит” ООД и И. А. е сключен договор за паричен заем с номер 5592454 по който заемателят е дал в заем на А. сумата от 1500 лв., като същия се е задължил да върне сумата на 15 погасителни месечни вноски от по 202.40 лв. всяка, с падежиране съгласно чл.3 ал.4 Договор, които вноски включват част от главницата, таксата за експресно разглеждане на заема и уговорени лихви съгл. чл.3 ал.5-8 от Договора. Със същия договор страните са се съгласили де се рефинансира друг текущ заем на А. в размер на 874.67лв.. а остатъка до 1500 лв. ще му бъде изплатен, след направено прихващане на сумите.

Твърди се, че на 01.03.2021 г. „Вива Кредит“ ООД е прехвърлил /цедирал/ задълженията по този договор на „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД.

Оспорва се предявения установителен иск, като неоснователен по следните съображения:

Твърди се, че с Рамков договор от 01.12.2016 г. за прехвърляне на вземания/цесия/ ищецът „Агенция за събиране на вземания“ ООД като купувач и „Вива кредит“ ООД, като продавач се съгласяват продавачът да прехвърля на купувача свои ликвидни и изискуеми вземания, произтичащи от договори за заем. Уговорено е, че конкретното прехвърляне ще става с подписване на документ, наречен Приложение №1, който ще има характер на допълнително споразумение и в който протокол под номер 259 е записан като длъжник ответника А.. За цесията от 01.03.2021 г. е приложено потвърждение от продавача „Вива кредит“ ООД от 22.02.2020 г.

Сочи се, че с разпоредбата на чл. 99 ал.4 от ЗЗД задължение на цедента е да съобщи на длъжника за извършеното прехвърляне на задължението към новия кредитор.

Твърди се, че в конкретния случай се установява, че първоначалния

кредитор „Вива кредит“ ООД, с изрично пълномощно е упълномощил „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД да уведоми длъжниците по цедираните и описани в протокол №1 към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 01.12.2016г. за извършената продажба. По делото е представено като доказателство уведомление за просрочени задължения до И. А. от Вива Кредит ООД чрез „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ООД. Същото е без дата и без адрес на получателя. Не са представени никакви доказателства изпратено ли е на длъжника това уведомление и достигнало ли е то до него.

Сочи се, че в съдебната практика е застъпено становището, че уведомяването може да бъде извършено преди или по време на съдебното производство както и че то може да бъде извършено както от цесионера така и от цедента. Във всички случаи това уведомяване трябва да достигне до знанието длъжника, за да го защити от ненадлежно изпълнение на неговото задължение.

Твърди се, че като факт, настъпил в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомлението като приложение към исковата молба на цесионера, следва да бъде съобразено с оглед императивното правило на чл. 235. ал. 3 ГПК. Аналогично становище е застъпено и в решение № 3/16.04.2014 г. по т.д. №1711/2013 г. на ВКС I т.о. като в това решение е прието, че уведомлението за цесия, приложено към исковата молба на цесионера и достигнало до длъжника лично или чрез пълномощни .му, който да е овластен изрично с това право, съставлява надлежно съобщаване на цесията, съгласно чл. 99. ал. 3. пр. I ЗЗД. с което прехвърлянето па вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99. ал. 4 ЗЗД.

Адв. Т. сочи, че е назначена по реда на чл. 47 от ГПК в качеството на особен представител на длъжника и макар, че са й връчени съдебните книжа включително и уведомлението за прехвърляне на вземането, поради особения характер на представителството й, няма как това уведомление да достигне до знанието на длъжника. Заявява, че представителната й власт се изчерпва с осъществяване на процесуалното представителство по гражданското дело по което е назначена и не обхваща получаването на материално правни изявления, адресирани до представлявания от нея отсъстващ ответник. Соци,

че в качеството ѝ на особен представител може да извършвам всички съдопроизводствени действия, освен тези, свързани с разпореждане с предмета на делото - арг. от чл.29. ал.5 вр.чл.34, ал.3 от ГПК, защото като особен представител не е страната по спорното материално правоотношение.

Сочи, че правно релевантно за действието на цесията е единствено съобщението да достигне до длъжника, за да бъде уведомяването валидно. Счита, че не е спазено изискването на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД и цесията не поражда действие в отношенията между „Агенция за контрол на просрочени задължения” АД и ответника. Счита, че по настоящия казус длъжникът - ответникът, не е надлежно уведомен от цедента за прехвърляне на вземанията му на нов кредитор - ищецът, поради което правата на последния да търси вземанията си от длъжника по процесния договор са непротивопоставими на длъжника и цесионерът не може да претендира изпълнение на задълженията по процесния договор, поради което счита предявеният установителен иск е изцяло неоснователен и като такъв моли да бъде отхвърлен.

В случай, че съдът приеме, че извършената цесия е надлежно съобщена на длъжника и е породила своето действие, то тогава оспорва предявените вземания по основание и размер.

Сочи, че разпоредбата на чл. 143 от Закона за защита на потребителите, който е приложим и към процесния договор, по който едната страна е действала като физическо лице и не по занятие, определя като неравноправна всяка уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването на добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца /в случая ищеца/ и потребителя /в случая ответника/, а разпоредбата на чл.146. ал.1 урежда законовата санкция, че неравноправните клаузи в договорите са нищожни.

Твърди, че в договора за заем е уговорен фиксиран годишен лихвен процент от 40.32%. Така уговорен размера на лихвения процент е по-висок от 4 пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на МС на РБ. предвид размера на законната лихва, определена с ПМС от 0%.

Сочи, че в чл. 1, ал.2, т. 3 от договора е уговорена такса за „експресно” разглеждане на документи за отпускане на паричен заем в размер на 1101.90лв. В самия договор липсва дефиниция на услугата „експресно

разглеждане на документи за отпускане на паричен заем“, за да може да се извърши надлежна преценка за реално предоставяне на услуга. Липсват и доказателства, установяващи, че услугата е била предоставена „експресно“ т.е какво е съотношението между бързината, с която са разгледани документите но отпускането на кредита но процесния договор и предоставянето на самите средства. Счита, че се касае за противоречие е разпоредбата на чл. 10а. ал. 2 от ЗПК, която забранява на кредитора да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита, поради което счита, че посочената клауза се явява неравнопоставена по смисъла на чл. 143, ал. 1 от ЗЗП и следва да се обяви за нищожна. С част от средствата които са постъпили от ответника като плащане по договора е погасена някаква част от тази такса, тъй като тя е включена във месечната му погасителна вноска, а това рефлектира върху размера на изплатената главница и лихви.

Твърди се, че последната погасителна вноска по заема е уговорена е дата 17.05.2021г., а заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 16.12.2022 г., т.е година и половина от последната падежирана вноска, като през този период кредитора не е предприел никакви действия за събиране на дължимото му се. което не трябва да се вменява във вина на длъжника. В договора не е уговорен размер на лихва или неустойка в случай, че след срока на договора длъжника не се е издължил напълно. Ето защо считам, че претендираната от ищеца лихва в/у главницата за забава в размер на 316.65лв, не следва да се дължи от ответника или ако премете, че такава се дължи, то следва тя да бъде в размер на законоустановената лихва за страната за този период от време.

Заявява, че в качеството си на особен представител не разполага с писмени и/или гласни доказателства, който да представи.

Поставени са въпроси към поисканата от ищеца съдебно икономическа експертиза.

С определения си под № 3188/12.12.2023 г. съдът е приел представените от ищеца и приложени към исковата молба писмени доказателства. Произнесъл се е по доказателствените искания като е уважил същите. Указал е на страните разпределението на доказателствената тежест.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от ищеца и приложени към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към настоящето дело ч.гр.дело № 9/2023г. по описа на Пазарджишкия районен съд.

Съдът констатира, че по делото има изготвено заключение по допуснатата СИЕ, което е входирано в съда на 23.02.2024 г. при неспазен срок по чл. 199 от ГПК.

Съдът, с оглед направеното от пълномощника на ищеца в депозираната за днешното съдебно заседание молба, възражение за това, че вещото лице не е представило в срок експертизата, счита, че същата не следва да бъде изслушвана в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ИЗСЛУШВА в днешното съдебно заседание заключението на вещото лице М. Л., поради представянето му при неспазен срок по чл. 199 от ГПК.

Съдът счита, че в случая не са налице предпоставките на чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение по делото, предвид назначаването на особен представител на ответника, депозирането на писмен отговор на исковата молба от същия и представено писмено становище за днешното съдебно заседание. Поради което счита искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение по делото за неоснователно и

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение по делото.

За изслушване заключение на вещото лице, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 16.04.2024 г. от 14:00 часа, за която дата и час страните уведомени по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК.

Вещото лице Л. уведомено от днес.

След изготвяне на протокола препис от същия да се изпрати на ищеца

на посочения ел. адрес: legal@debtagency.bg.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 10:10 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____